

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/94/2019
Identifikačné číslo spisu: 1117219516
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1117219516.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátkou JUDr. Soňou Pohovejovou, so sídlom Záhradnícka 37, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: MAXISOFT, s. r. o., so sídlom Palárikova 31, 811 04 Bratislava, IČO: 45 353 638, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mgr. Karol Haľapka, s. r. o., so sídlom Vretenová 4, 841 04 Bratislava, IČO: 46 606 122, o zaplatenie 75,33 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 30Cb/72/2017, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2019, č. k. 4Cob/123/2018-40, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. mája 2019, č. k. 4Cob/123/2018-40 odmietol odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 5. decembra 2017, č. k. 30Cb/72/2017-23, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 75,33 eur s príslušenstvom a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu - ako odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 3. júla 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1. Dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu, že sa jeho odvolacími námietkami nezaoberal, hoci v odvolaní špecifikoval námietky voči uplatnenému nároku, ako aj námietky proti vydaniu rozsudku pre zmeškanie s poukazom na existenciu ospravedlniteľných dôvodov. Žalovaný tvrdil, že v odvolaní namietať doručovanie rozsudku a poukázal aj na nedoručenia uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým mu mala byť uložená povinnosť vyjadriť sa k podanej žalobe, čo má predstavovať dôvod pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľných dôvodov. Ak súd prvej inštancie mal vykázané doručenie predmetného uznesenia, podľa dovolateľa došlo pravdepodobne k prevzatíu zásielky neoprávnenou osobou, pretože

nemá vedomosť o predmetnom doručení a o obsahu zásielky. Záverom poukázal na to, že má aktivovanú elektronickú schránku na doručovanie písomnosti, a preto pokiaľ mu nebolo doručené uznesenie z 20. septembra 2017, č. k. 30Cb/72/2017-18 do elektronickej schránky, neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie.

3. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Pokiaľ ide o tvrdenie dovolateľa, že v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie uviedol dôvody, v zmysle ktorých nemali byť splnené podmienky pre vydanie rozsudku, s ktorými sa odvolací súd nevysporiadal pri závere o neprípustnosti odvolania, dovolací súd konštatuje, že predmetné tvrdenie je v rozpore s obsahom súdneho spisu.

5.1. Žalovaný v odvolaní (vrátane jeho doplnenia) namietal, že mu nebol rozsudok doručený zákonným spôsobom (t. j. do elektronickej schránky). Zároveň požiadal o doručenie predchádzajúcich podkladov, aby sa mohol vyjadriť k žalobnému návrhu, pričom dodal, že žalobcovi žiadne poistné nedlhuje, nakoľko s ním neuzatvoril žiadnu poistnú zmluvu, keďže ani zo spisového materiálu nevyplývajú dôkazy o uzatvorení poistnej zmluvy.

6. Proti rozsudku pre zmeškanie je prípustné odvolanie len vtedy, ak neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (k tomu vid' § 356 písm. b/ C.s.p.). Podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sú upravené v ustanovení § 273 C.s.p.

6.1. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia a obsah odvolania žalovaného dovolací súd konštatuje, že žalovaný v ňom neuviedol dôvody, ktoré by nasvedčovali tomu, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Vecné dôvody (t. j. dôvody spochybňujúce žalovaný nárok) uvádzané žalovaným nepredstavujú dôvod, pre ktorý by nemali byť splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 C.s.p. Rovnako ani námietka o údajnom nesprávnom doručení rozsudku súdom prvej inštancie nepredstavuje dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť odvolania. Je zrejmé, že zákon myslí dôvody (resp. podmienky), ktoré nastali pred vydaním rozsudku pre zmeškanie, a nie po jeho vydaní. Navyše v súdnom spise sa nachádza doručka, ktorá preukazuje doručenie rozsudku pre zmeškanie žalovanému do jeho elektronickej schránky.

6.2. Preto odvolací súd postupoval správne, ak odvolanie žalovaného odmietol ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 386 písm. c/ C.s.p. Konanie pred odvolacím súdom tak nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p.

7. Pokiaľ ide o tvrdenie dovolateľa, že mu nebolo riadne doručené uznesenie súdu prvej inštancie z 20. septembra 2017, č. k. 30Cb/72/2017-18, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k podanej žalobe, dovolací súd uvádza, že predmetné tvrdenia spochybňujúce účinnosť doručenia predmetného uznesenia a správnosť procesného postupu súdu prvej inštancie uplatnil prvýkrát až v odvolaní. Uvedená námietka žalovaného nebola obsiahnutá v jeho odvolaní, hoci v odvolaní zavádzajúco uviedol, že bola uplatnená už aj v odvolaní.

7.1. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že do jeho prieskumnej právomoci nespadá preskúvanie akýkoľvek prípadných procesných pochybení súdu prvej inštancie, ale len tých, ktoré strana namietala v odvolaní, avšak odvolací súd ich pri svojom rozhodovaní neodstránil. Odstraňovanie prípadných procesných nedostatkov súdu prvej inštancie totiž patrí primárne do právomoci odvolacieho (a nie dovolacieho) súdu, pričom naďalej ostávajú aktuálne závery vyplývajúce z judikátu č. R 39/1993.

7.2. Predmetnou námietkou sa tak dovolací súd pri svojom rozhodovaní nemohol zaoberať, nakoľko za vadu konania pred odvolacím súdom nemožno označiť nič, čo strana v odvolacom konaní neuplatnila. V uvedenom závere nachádza vyjadrenie zásada právo patrí bdelym, pričom je zrejmé, že žalovaný - hoci jeho konateľ JUDr. F. F. má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa - pri podaní

odvolania nepostupoval obozretne pri bránení svojho práva.

8. Nakoľko konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. (vid' bod 6. vyššie), najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

9. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu vid' judikát č. R 72/2018).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.